

komme til en Burdering af, hvad der er politisk klogt under den nuværende Situation overfor Regeringen, kan jeg ikke se, at det kan være klogt, at man bistaar Regeringen i at opretholde det Grundlag for Regeringen, som Regeringen selv har valgt sig. Der staa i det foreliggende Forslag til en Dagsorden, at Thinget ikke kan fremme dette Lovforslag uden at krænke Bevillingsretten, fornegte Gyldigheden af sin tidligere Forkastelse og gjøre sig medansvarlig for Fortsættelsen af det nuværende grundlovstridige Regimente, og det er navnlig dette sidste Punkt om Medansvaret, som jeg vil indskræppe det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer med. Det er jo aldeles utvivlsomt, at hvad man end mener om det statsretlig foreliggende Spørgsmaal, er det klart, at det nu staa i Thingets Magt at berøve Ministeriet det Grundlag, som Ministeriet selv har valgt sig, og som Ministeriet anser for at være et lovligt Grundlag, nemlig den provisoriske Finantslov, udstedt i Henhold til Grundlovens § 25. Det er det Regeringsgrundlag, som Ministeriet har for Øieblikket, det er den Hjemmel, Ministeriet paaberaaber sig for sin Styrelse, den saakaldte foreløbige Lov af 1ste April 1889, altsaa det, man kalder den provisoriske Finantslov. Det er aldeles utvivlsomt, at nu staa det i Folkethingets Magt ved at forkaste denne provisoriske Finantslov at slyde det Grundlag bort, som Ministeriet har anbragt under sine Fødder. Ugegyldigt hvad Folkethinget mener om det statsretlige Spørgsmaal, er det i Stand til at slyde det Grundlag bort, som Ministeriet har stillet sig paa, og det forekommer mig, at naar Thinget undlader at gjøre dette, har det et Medansvar for, at dette Grundlag bliver liggende, hvor det er. Det forekommer mig at være, om jeg saa maa sige, det politiske Tyngdepunkt ved denne Sag, dette Medansvar, som Folkethinget faar for, at Regeringen kan vedblive indtil den 1ste April at holde Tilstanden gaaende paa det Grundlag, som den selv har valgt. At vi ikke anerkende det for lovligt, er en anden Ting, men vi kunne ikke bestride, at det er det, som Regeringen paaberaaber sig som Hjemmel, og naar vi undlade at protestere derimod, naar vi undlade at stemme imod Forslaget, kan det ikke benegtes,

at vi faae et Medansvar for, at Regeringen beholder det Grundlag, som den anser for en lovlig Begrundelse af sin fortsatte Styrelse. Derfor vil jeg af Dagsordenens Punkter særlig fremhæve dette, fordi det gjør det klart, at det nu staa i Folkethingets Magt at berøve Regeringen det Grundlag, som den har lagt for sin Styrelse, og at Folkethinget, naar det undlader at gjøre dette, har et utvivlsomt Medansvar, som nok saa mange Fortolkninger og nok saa mange Ord fra hvilket som helst Medlem ikke kunne tage bort. Jeg tror, at jeg her ved har imødgaaet det Væsentlige af de Punkter, som det overhovedet er muligt at faae fat i af det ærede Medlems Foredrag, og udvirket baade det, der statsretligt, og det, der politisk skulde faae sit Udtryk i det Forslag til en Dagsorden, jeg har fremlagt. Jeg kan derfor, tror jeg, foreløbig for min Del indskrænke mig hertil og indlade dette Spørgsmaal til Afstemning i Thinget. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at ikke et af de Punkter, som staa paa Dagsordenen, tænker jeg, at de Herrer, der staa paa den Side, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds staa paa, kunne bestride Rigtigheden af. Der staa, at det foreliggende Lovforslag i sit Indhold er uforeneligt med den grundlovsmæssige Bevillingsret. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan og vil bestride det, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan eller vil bestride, hvad der er udtalt i det andet Punkt, hvis han vil læse de to Limier, der staa i Motiverne til Regeringsforslaget: Hermed sker i Henhold til Grundlovens § 25 Forelæggelsen af den foreløbige Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling osv. Dermed er Rigtigheden af det andet Punkt i Dagsordenen godtgjort. Det tredje Punkt er, at det foreliggende Lovforslag i det Hele giver Udtryk for den grundlovstridige Opfattelse af Regeringen, at bemeldte foreløbige Lov ved sin Udstedelse stabte og fremdeles, endog trods Folkethingets Forkastelse, afgiver et retsgyldigt Grundlag for Landets Styrelse — efter Regeringens Opfattelse, utvivlsomt — og at Thinget som Følge heraf ikke kan fremme dette Lovforslag uden at krænke Bevillingsretten, fornegte Gyldigheden af sin tidligere Forkastelse og gjøre sig medansvarlig for Fortsættelsen af det nuværende grundlovstridige Regimente. Jeg